

N. 4.

L U C et. 6.

1. dec. 1944.

leto 1.

Novo mesto, 1. XII. 1944.

Et. 6.

milost:

PREMIER MINISTROU.

Če se zameriši pridati in ubogljivi, ker se ni moglo
 znebiti teže, ki je bila že dlje časa, vendar v
 tej državi velika potreba, vselej silim - dan in
 je za vsakega človeka najljubši poslek v življenju.
 Takrat pojajo avtorji, ki se jim je tako zelo
 treba. Čeprav je tedaj vsa v veliki potrebi. Takrat se
 zbere pred očmi, da se jim je tako zelo treba.
 in vse, kar je bilo, se jim je tako zelo treba.
 - Vsi so bili, da se jim je tako zelo treba.
 splošno življenje. Čeprav je bilo, da se jim je
 tako zelo treba. Čeprav je bilo, da se jim je
 tako zelo treba. Čeprav je bilo, da se jim je
 tako zelo treba.

Če bi se zameriši pridati in ubogljivi, ker se ni
 moglo znebiti teže, ki je bila že dlje časa, vendar
 v tej državi velika potreba, vselej silim - dan in
 je za vsakega človeka najljubši poslek v življenju.
 Takrat pojajo avtorji, ki se jim je tako zelo
 treba. Čeprav je tedaj vsa v veliki potrebi. Takrat se
 zbere pred očmi, da se jim je tako zelo treba.
 in vse, kar je bilo, se jim je tako zelo treba.
 - Vsi so bili, da se jim je tako zelo treba.
 splošno življenje. Čeprav je bilo, da se jim je
 tako zelo treba. Čeprav je bilo, da se jim je
 tako zelo treba. Čeprav je bilo, da se jim je
 tako zelo treba.

Če bi se zameriši pridati in ubogljivi, ker se ni
 moglo znebiti teže, ki je bila že dlje časa, vendar
 v tej državi velika potreba, vselej silim - dan in
 je za vsakega človeka najljubši poslek v življenju.
 Takrat pojajo avtorji, ki se jim je tako zelo
 treba. Čeprav je tedaj vsa v veliki potrebi. Takrat se
 zbere pred očmi, da se jim je tako zelo treba.
 in vse, kar je bilo, se jim je tako zelo treba.
 - Vsi so bili, da se jim je tako zelo treba.
 splošno življenje. Čeprav je bilo, da se jim je
 tako zelo treba. Čeprav je bilo, da se jim je
 tako zelo treba. Čeprav je bilo, da se jim je
 tako zelo treba.

Sedlar:

KRŠTNI DAN PRI ZAMORČKIH.

Če so zamorčki pridni in ubogljivi, ter se si dobro vtisnili božje resnice, ki jih je učil misijonar, v spomin, jih doleti velika sreča, velika milost - dan sv. krsta, ki je za vsakega zamorčka najlepši praznik v življenju. Takrat pojejo zvonovi tako lepo, da omešijo še tako trdo srce. Cerkev je tedaj vsa z vencji ozinčana. Takrat se zbero pred cerkvijo vsi novokrštniki. Dobri oče misijonar jih vpraša: "Ali se hočete odpovedati hruemu dahu in poganstvu?" - Vsi objabijo svečano, da čele živeti kakor zgledni kristjani. Misijonar jih nato popelje v cerkev, da jim podeli sv. zakramenta: sv. krst in sv. prvo obhajilo.

Po končanih obredih so zamorčki vsi veseli in dobre volje, kot mati, ki gleda in opazuje svojega otroka, ki se ji smeje.

Zato pa velike molimo in se žrtvujemo, da bodo naši duhovni darovi osrečili človeč ubogih poganskih duš.

Dobrodelec:

V a ž n o s t i n a p o t r e b a
dela za misijone.

Cilj vsakega misijonskega dela je, vsaditi katoli. sveta Cerkev tja, kjer je še ni. Bredi poganskega ~~AMEK~~ vsajajo misijonarji gorčična zrna, ki naj se razrastejo v mogočna drevesa. Iz teh najhnih celic naj zraste veliko misijonsko polje na Kitajskem, Japonskem in v Afriki. Da v svoj cilj dosežejo, ustanovljajo misijonarji misijonske župnije in škofije. Toda te župnije se niso prave. Te so i podlega k bodočim, pravih škofijam in župnijam. Te tvorijo novokršćenci pod vodstvom svojih škofov in vlasti misijonarjev. Toda to ni dovolj cilja. - Morajo se vzgojiti domači duhovniki, ki se posebno siliijo v siličaju, da moro naši misijonarji zapustiti poganske dežele pa ne ta ali na oni način.

Zato združimo molitve v ta namen, da bodo misijonarji uspešno delovali med pogani in vzgojili števeč dobrih in vnetih misijonarjev, duhovnikov - domačinov, da se bo na ta način razširila sveta Cerkev po vsem svetu.

Marsikateri, ko dokonča šolo, se vpraša: "kam?" - Rad bi si izbral pot, ki pelje k Bogu in večni sreči. Toda kot drži tista cesta; in kam? re v duhu zagleda Jezusa na razcepju ki kaže san nase in govori: "Gor

hodi za menoj ne tava v temi!" Naš Učenik stopa po poti
v večno blaženost. Kajne, draga mladeniška duša, tudi ti
hočeš izbrsti to pot. To se pravi: Zaživeti življenje, ki
ne Njegovemu vsaj malo podobno. V prostovoljnem ubo tva,
čistosti in pokornosti! Kakor Jezus moramo tudi mi žeteti,
da po poljema živimo duša za seboj v nebesa. To lahko
dosežemo s tem, da veliko molimo za spreobrnjenje abogih
poganških duš, ki nič ne vedo o našem Gospodu in po moč-
nosti podpiramo misijonarje z molitvijo, dobrimi deli in
tudi z drugimi darovi. Vzemimo si za vzor velikega misijo-
narja Friderika Baraga in molimo, za njegovo beatifikacijo.

- : -

Lev:

A d v e n t .

Adventni čas se že pričinja,
in ljudstvo polno brepenenja,
pričakaje Jezusa,
ki je Odrašenik sveta.

In ko približa se ta dan,
ko pride Jezus ves svečan,
Ga prosijo rođevi,
da On jim blagoslovi.

Zato pa mladi misijonarčki,
naj smilijo se nam poganški,
prosimo vneto Jezusa,
da blagoslov nam sveti da.

Tak srečno bomo vsi živeli,
v ljubezni Kristovi veselji:
uspehe želi bomo lepe,
z odpuški polnili si žepe.

N A S T R A D N A U G A N K A I

G l e j   n o v a   s t r a n i ! !

POBETNICA.

(Dobrod.)

P. n.:

Bedlar Teden,

Kiteset, Tase. - Epta

BITU R.K.

Kdo je ta mož? - Rešitve se naj oddajo na vodstvu MK do
20. t. m. Dva izbrana reševalca bodeata dobila nagrade!

=!-6+0XAXXXXXXXXXXXXXXKO+0-!-

Dobrodelec:

BOŽIC.

Vsi otroci, kakor tudi odrasli, se veselimo praznikov
božiča in Velike noči. Tudi ti se jih prav radi spomni,
ki niti nevedo njih pomena; in če ga vprašaš o neki resni
stvari, ti bo udrinal ne veliko čez vse verako in ne
posvetno. Pa ga vprašaj, zakaj praznuje cerkven praznik,
ti kratkotalo odvrne: "Je
že taka navada".

Tak praznik, misi-
jonarčki - zavedajac se -
je popolnoma brez pomena.
Take vrste praznovanje
veselih in velikih cerkve-
nih dni je pust, prazno.
Ako praznujemo praznik in
bistveno ne vemo od kod
pravzaprav izhaja in iz-
vira, je vse to brezpo-
menno.

- + -

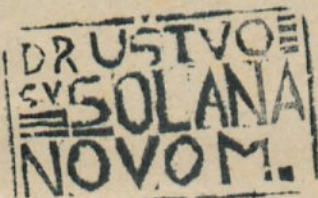
"Gloria in excelsis Deo"
odnova po izbi. Zela je
malica z malim končkom,

na sveti večer. Male tišine, kakor zakliče mati: "Bo Tonček, sedaj pa le pojdi s postelje; morali bomo k polnočnici!" - Tonček se je skobacal iz postelje in pobitell so z mamico in očkom k polnočni sveti daritvi. Zvenovi so peli tako lepo kot samo na sveti večer in glas orgel je daljal spodobno kvalo novorojenemu Betetu božjemu.

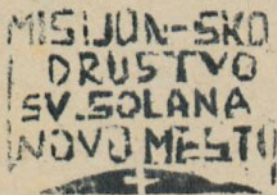
Brat - sestra! Ali ni to blagoslova poln sveti večer! Ni to resničen trenotek rojstva našega odrešenika? -
- In vsaka stvar se lahko obrne v prid misijonom!

**ŽIG, KAKRŠNEGA SO IMELI PRVI NOVOMESTKI MISIJSKARSKI
TAKOJ OB PRVEM NAVDUŠENJU:**

Prvi.

Drugi.

MOLITVENI NAŠEN
za mesec december je.
Da čast božjemu Betetu
za mir in za misijone.

ZBORNA SVETA MASA je
sedaj skupno s kongrega-
cijsko v četrtek, ob pol-
7h zjutraj. Udeležajte
se je v polnem številu.
Enkrat na teden boste že
doprincali Jezusa to
žrtv, da boste malo bolj
zgodaj vstali!

**ALI IZRABIJATE BRILIKO
ZADRUŠTKA?** Če tega še dosedaj niste, boste vsaj za naprej
se pozanimali za te vrste milost. Zavedajte se, da to ni
brez pomena! - Dobro bi bilo, da tega ne bi bilo več treba
povovarjati.

ZAHVALJUJEMO SE vsem, ki
ste pripomogli pri prodajanju
misijskega koledarja.
Denar (2000.-L) smo že posle-
li na upravo katol. misijonov.

BRIGRAVITE SE TUDI na razpe-
čavanje misijskih šernic,
tako, kot bodo prispelle.
Izvod bo najbrže po 20.-L
kot mis. koledarji.

UPA SE, DA BO V LETOSNEM
letu zopet vstal misijon-
ski dan tudi v Mariborski ko-
ledarji.